

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ערובין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ב עושיין פסין

גמ' יז: - כב.

פסי ביראות - ר"י - ד' דיומדין וביניהן 13 1/3 אמות עד בור בית סאתיים ^ ב' אמות [עיניו בבורו ולא גזרינן אטו קרפף]

לר"ש בן אלעזר - דוקא סאתיים מרובע. רבנן - אפי' י' כורים.

ר"מ - דיומדין וד' פשוטין של אמה [ביניהן 10 אמה]

ת"ק - פסין אף לבור. חנניא - דוקא חבלים לבור ומח' לבאר [שמא פסקי מיא].

ר"ע - דוקא מחיצה לבור היחיד [אי פסקי, לא מדכרי]

ר"י בן בבא - פסין רק לבאר הרבים [לרש"י - בעי תרתי לטיבותא (לא פסקי ^ מדכר אהדדי)]

{ אשה, גיהנם }

בעי אביי - למעט פירצה - הוספת פשוטין עדיף או הארכת דיומדין,

קנה קנה לבור, גדר של קנים

תל המתלקט - לר"ש ב"א לא מהני, לר' ישמעאל בריב"ב כן [מח' אי אמרינן תרי רואין - תחקק ותחלק]

ב' חצירות לתוך פסין ועירבו - רבא - מותר לטלטל לפסין

רב הונא - אסור [שמא יאמרו דעירבו דרך בין הפסין] חוץ מפרצה גדולה בסופן.

יבש המים אסור. באו מים כשר [מחיצה העשויה בשבת].

עשה מחיצה במזיד בשבת אסור בטלטול

גוף ברה"ר ושותה ברה"י לא הוי הוצאה [לרש"י - הנחה מעט בפיו = מקום פטור דלא הוי במקום גופו, אבל לא כשנח מאליו (הוציא ראשו עם רוק)].

לא ימלא מפסין ויתן לפני בהמתו על אבוס שברה"ר -

[לרש"י - הבהמה בבית וישכח ומביא הכלי למקום קלקול ברה"ר ויניח]

נקיט כלי ולא בהמה - לל"ק צריך ראשה ורובה ברה"י [שלא תוליך הכלי אחריה] לל"ב - ?.

ונקיט בהמה - לל"ק - ? חוץ מגמל - צואר ארוך ובעי ראשה ורובה, לל"ב - ראשה ורובה.

פסי ביראות רק לבהמת עולי רגלים, לאדם בבור רחב, לא בחו"ל [לא שכיחי מתיבתא] ומח' לרב בבבל [שכיחי מים]

{ רחבה מצותך, דברי סופרים }

רש"י יח. - כא.

לרבנן פסי ביראות - תשמיש לדירה דמימיהן ראויין לשתיית אדם (בבאר)
פסי ביראות מהני אפי' בסאתיים פנוי - קבוע שם, הקילו לעולי רגלים.

עדיפות פשוטין - היכר

עדיפת הארכת דיומדין - לרש"י - אין אוירא דהאי ודהאי גיסא

בעי חזי לאדם - לרש"י - מים חשובין

גמ' כב. - כג:

ר"י, ר' יוחנן - רבים מבטלי מחיצות, תל המתלקט

רבנן, ר' אלעזר - לא מבטלי מחיצות חוץ מלחי וקורה

ר' יוחנן - מעלות ומורדות שבא"י אינן רה"ר [לא כדגלי מדבר, לר"י - יהושע מסרן ליחיד, לרבנן - רבים לא מבטלי]

ר"י בן בבא - קרפף סאתיים בעי שומירה או סמוכה לעיר (רש"י - הוקף לדירה מהני רק סאתיים)
ר"י - אפי' בור; ר"ע - א"צ, והשיעור ע' אמה ושיריים בלבד

סאתיים - ר"ע - דוקא ריבוע, ר"א - עד ארכה פי שנים
ר' יוסי - לרש"י - ריבוע לכתחלה
ר' אלעאי - ר"א - אפי' ל' (חנניא - מ') סאה כשר

גמ' כג: - כו:

ביטול היקף לדירה:

1. נזרע רובו (לאבימי נטע רובו בלי אצטבלאות (ור"נ חולק)) [אף המיעוט בטל לו וביחד הוי "גינה יותר מסאתיים"],
2. נזרע מיעוטו בשטח סאתיים לרבנן ["קרפף" הנפרץ למקום האסור לה (חצר)] בשטח יתר מסאתיים לר"ש [בסאתיים הוי החצר מקום שמותר לה],
3. מים דלא חזי לתשמיש,
4. לרב אשי מים יתר מסאתיים בעומק י"ט,
5. מקום מחיצת החצר שנפלה מוסיף,
6. פרוץ למקום האסור מוסיף לשיעור סאתיים +,
7. נפלה מחיצה עם הפתח שהוקף על שמו.

תיקון היקף לדירה:

1. פורץ יותר מ' אמות ומעמידה על י', ואפי' פרץ אמה וגדרה אמה [פנים חדשות]
 2. מחיצה ע"ג מחיצה - לרב חסדא מהני, לרב ששת ור' המנונא לא - חוץ: מע"ג תל [באוויר עליונות הוא דר], מנבלעו תחתונות,
- מחיצה שהוקף ואח"כ ישב, לצניעות, לנחת (שמירה) לא

רה"ר ⇨ צוה"פ ⇨ מבוי ⇨ רחבה ⇨ שביל כרמים (לרש"י עם דיורים) ⇨ נהרא עם גידוד
אביי - ניתר בלחי אפתח השביל ומהני ל"לדירה" לרחבה משום מגו
רבא - בלחי בפתח דמבוי ומהני משום מגו.
ומח' אם מותר מבוי ⇨ רחבה [אטו דיורין ברחבה]

למעט סאתיים:

1. ע"י עמוד י' x ד' לרבא (לרבה ג"ט) (רב שימי לרבה - אפי' פחות),
 2. הרחיק מן הכותל ד' (ג') ובנה,
 3. טח טיט - לרבה אפי' לא יכול לעמוד בפנ"ע,
 4. קירוי לר' זירא [לרש"י - פי תקרה] (ורבה חולק) (לרש"י אפי' אורזילא)
- ר"א - המבטל רשות חצירו = ביטל אף ביתו, ביטל לא' = ביטל לכולם [רש"י - בעין יפה מבטל]
ורבנן חולקים. והמפרש בהדיא - כפי דבריו.

רש"י כג: - כה.

לר"ש חצר וקרפף פרוצים זל"ז מותרים "דחד גברא הוא",
אבל כלים שבבית אסורים אפי' דחד גברא.

בגינה לא מהני הוקף לדירה

זב ע"ג סנדל ונפסקה אוזן השנייה, עדיין טמא מגע מדרס -
ל"ק דרש"י - לא פרח דעדיין כלי הוי לתשמיש אחר
רש"י שבת קיב: - נגע בעצמו כשהיה אב הטומאה
רש"י כאן - בשעת פרישתו מן האוון

נראה מבחון נדון משום לחי רק אי מהני להבחון

מחיצה אנהרה עושה שביל כמוסיף על רחבה

אכסדרה - לרש"י - רב - פי תקרה סותם בלי שום מחיצות. שמואל - כשיש א'.